

Bo bogati sosed ta dogodek čuje, se vlegemu bogatarju posmehuje, da se predsmil na tako siromajno kosačo Gospoda povabiti in da si drugega zasluži, kakor listi beraci, ki so k njemu prišli.

Tu ukase napraviti veliko gostija in gre s nedeljo tudi priti Gospoda, da pride s poldne k njemu na obed. Tudi njemu je Kristus obljubil priti. V tem pa pridejo s njegovo hišo beraci in prosijo gospodinja, ki je hitela pripravljati, kuhala in pekla, za mali milečdar. A gospodinja ji s polenom odgovorja rekač: „Mi ne pripravljamo za tako prostopace, temveč za znamenite gospode. Ko pride moj in cerkve ji prou veselo novice ona pa mu toni s ovih silnih nadležnostih.

Ta obed je bilo vse pripravljeno a Gospoda leni, leni: Bogatin gre spet v cerkev in ociti sva leno Gospodu, kakor ni obral besede, ka je večdar pripravil tako bogat obed in ne tako siromajno, kakor njegvo sosed. Kristus pa mu reče: „Tudi pri tebi sem bil večkrat, a dvakrat sem bil grobo očetel, v bedje pa me tvoja žena s polenom odgnala. Kolaj se le je bogatin spoznal, kako mu je žena kriva ravnala.

Prebrisan kmet. 229/12

Bogat kmet jel raprasječati. Vse je napravil in sapil ostalo mu le še ena brava. Tu si pa nekaj ismislil. Gre k prvemu sosedu in mu proda bravo za 40 fl. in mu de.

nar prijavi naroci; da pride drugi dan ob sedmi uri po
kravo, ker pozneje ga ne boji dama. Sedaj pa se gre k drugemu
in se k tretjemu sosedu ter vsakemu kravo za isti denar
proda in isto naroci. Prihodnjega dne ob toini ob sedmi
pride prvi k sosed po kravo, kmeta pa ni bilo doma. Gre
sedaj sam v hlev in si hvče kravo odgnati. Pa ni je še soluc-
sal, pride se drugi sosed po njo in pride si šelji in vna-
me se hudi ravs in kav, cigara je krawa.

Sodnija je morala odločiti, kelo ho dobil kravo in kmet
je moral priti pred sodnika. Na poti ga pa veča roko steka
in ga prasa, kaj je tako žalosten. Kmet mu vse pove. [»Kaj,
provi roko steka, prišli sa eno uro prepozno pred sodnika,
kako ti je naroceno, in če ti potem kaj prasa reče potegni
si prst pod nosom in razvirigaj.]

»Lo goldinarjev mi daj, pa ti povem, kaj te reči,« di mu roko steka.
»Dobro je, velja,« provi kmet.

»Pridi ^{eno} uro prekasno pred sodnika in če ti kaj reče
potegni se s prstom pod nosom in razvirigaj, in vse ho dobro.«
Kmet je tako storil. Ko sodnik prišeloga kmeta prasa,
kje je bil, potegne se ta s prstom pod nosom in rafuli.
Sodnik ga prasa drugokrat, tretjokrat, kmet pa vedno svoje

ponavlja. „Ta kmet je bedak, vsi njegovi sosedi pa ste se večji
bedaki, ker ud bedaka kupujete. Bedakom pa jaz
ne morem pravde rešiti.“ Po teh besedah sodnikovih šli
so vsi domav naraj. Ko pride kmet domav, poprašo
ga rokodelec, kako je šlo in rehtevo obljubljeni slavar.
Kmet pa se padegne s prostom pod nosom in rafuli.
Rokodelec je spregledal, da s kmetom ni nič opraviti
in gre dalje. Kmetu pa je utal ves denar in - krava.

529/13

Kako je pes ljudem kruh rešil.

Nekdaj je bilo sitno stebloje od tal do vrha polno in nabirka-
no s senjam. Ljudje so imeli vsega obilo ali poročali so se.
Bog pa je klasoje leto za letom prikrajševal, kakor to se sedaj
krajšo kolenca na steblih, dokler je bilo le še malo senja več
na steblih. A ljudje se niso zato zmenili. Lomno pesa je jelo skr-
beti, če kruha več ne bo in prašal je mačka, kaj je treba storiti.
„Naj te Bog le krajša klasoje, pravi mačka, dokler se bo kaj misli
mi ne bo oile.“ In ji pes sam pravi Boga, naj vsaj lohi ko
kloje pusti, kakor šoriko na zime. Bug je pes res vohnil in
pustil klas, kakor ga se dandanes vidimo.

Tako je pes rešil ljudem kruh in si zaslužil, da mu ga reši
vračur. Mačka pa kruh velej prejstveni nego gasne, če si ji da.